

2.4.2017 21:12:04



dokončení ze str. 1

se ukázalo, že to sice nebyla pravda, ale že babička slyšela správně.

Nebyli jsme žádní disidenti, tatínek rád vyprávěl politické vtípy, věděli jsme z domova, že vstoupit do KSČ není to, co od nás rodiče a prarodiče očekávají a za co by nás pochválili. Ale na druhou stranu jsme žili život té doby, byla jsem v SSM, dláždila jsem v akci „Z“ chodník před agitačním střediskem, chodila na 1. máje. Ale byla jsem trochu naivní a politiku jsem v tom tehdy neviděla.

Teprve můj manžel mi ukázal, jak vypadá demonstrace a i jsme si vyzkoušeli úprk před obušky a vodními děly. V době revoluce jsem už byla v Praze, tak jsem prožívala revoluční dobu na plný pecky.

A jak se podle tebe projevily politické změny v Zákolanech?

Jak jsem si žila ve svém lehce zidealizovaném světě, měla jsem pocit, že naše generace už není perzekvovaná tak, jako třeba v padesátých letech. Rána byla, když jeden z našich kamarádů dostal špatný posudek k přijetí na vysokou školu od místní stranické buňky, protože jeho dědeček byl statkář. Sestru zlá učitelka nechtěla - jen tak ze zloby - vzít do pionýra, a tak hrozilo, že se nedostane ani na střední školu. A ani já jsem se nedostala na ekonomickou školu z 8. třídy, protože rodiče nebyli ve straně. Ale za tohle bych jim dneska s odstupem spíš mohla poděkovat, protože z devítky byla moje volba školy lepší.

Kdyby revoluce přinesla jen jedinou změnu, a to že nikdo ze stranicke buňky nerozhoduje o tom, na jakou chceš jít školu nebo jakou chceš dělat práci, stálo to za to. Ale změn k lepšímu je daleko víc. Bohužel zapomínáme. Nechybí nám fronty na hygienické potřeby, na ovoce, nechybí nám prázdné obchody, ale vadí nám, že si nemůžeme koupit všechno, co v obchodech dnes je.

Přemýšleli jste s manželem o tom, že byste žili v Zákolanech nebo byla vaše jednoznačná volba přestěhovat se do Prahy, kde je více pracovních příležitostí, možnost škol pro děti atd.?

My se moc nerozmýšleli. Manželovi zemřel tatínek a on zdědil byt. Tím bylo vše dané. Nic jiného nehrálo roli. Můj manžel je Pražák, Malostranák, já vesničanka. Já z něj vesničana neudělám a on ze mne Pražanu taky ne. Mrzí mne, že se jednou nechce nechat se mnou pochovat na Budči, že prý tam nikoho nezná. Děti mu říkaly, že se seznámí, tak uvidíme. Snad na to rozhodnutí máme ještě dost času. Moc bych se chtěla - až přestanu pracovat - vrátit, ale zatím to nejde.

Tvoje vazby na Zákolany jsou velmi silné – samozřejmě je to díky rodičům, ale přes to – máš pocit, že i tvé děti budou mít k tvé rodné vesnici také silný vztah?

Moje děti bohužel nemají tak silné vazby k Zákolanům. Rádi jezdí k babičce a dědečkovi, ale nemají tu kamarády, neprožili tady svůj život jako já. Ale máme na zahrádě ještě místo na jeden dům, třeba se některé z mých nebo Pavly děti jednou chytí. Udělalo by mi to radost.



Vítězové 1. ročníku: zleva stojí K. Horák, M. Koula a J. Tintěra, dole J. Vochomůrková, J. Táborský, a J. Popelková. foto Lukáš Fronk



První ročník volejbalového turnaje v Zákolanech. Píše se rok 1986.

Podílíš se na řadě projektů – stavíte školy, nemocnice, obecní úřady. Můžete posoudit, ve srovnání s ostatními obcemi, jak se Zákolany vyrovnávají s architektonickými trendy a jak na tebe působí například nové domy v Zákolanech?

Nejsem architekt, nechci hodnotit jednotlivé domy. Některé se podle mne povedly, jiné ne, některé se nehodí do naší obce, jiné ji zdobí.

Nejdůležitější pro výstavbu nových domů je územní plán obce, který by měl přiměřeně regulovat výstavbu v obci. Nelíbí se mi, že byla zakázána výstavba mezi Mozolínem a Týncem, protože by propojení těchto dvou částí bylo podle mne přínosem. Nechtěla bych satelitní výstavbu na Trněném Újezdě, ale jsou místa, kde měla být výstavba povolena. Nemělo by být postupováno podle měřítka, já už tu bydlím a další tu nechci. A že by výstavba vadila pohledům z Budče? Dívat se na jednoduchý, pěkný vesnický domek z kopce by nemělo nikomu vadit. Do územního plánu se dají předepsat sedlové střechy, velikost domu, minimální velikost pozemku, vše na čem záleží. Aby se ve vesnici udržela škola, obchod nebo pošta je přiměřená výstavba potřeba.

Díky své sestře máš blízko i k obci Otavovce. Pavla je - troufám si říct - patronkou sportovní akce Hry bez hranic, která se s obrovským úspěchem odehrála poprvé loni v prostorách hřiště a koupaliště v Otavovicích a zúčastnili se obce Holubice, Koleč, Zákolany, Otavovice a Blevce. Letos se ujal pořadatelské funkce Zákolany a budou se konat 24. června. Mohla bys čtenářům přiblížit smysl této akce?

Smysl akce je pobavit se, radovat se ze života, poznat sousedy z vlastní i sousední vesnice. Nic víc, nic méně. Všichni pracujeme na plný úvazek a plný plyn a je třeba se občas zastavit a trochu si ten život užít. Dokázat si, že se ještě umíme bavit a třeba si i sáhnou na dno svých fyzických sil. Snad letos přijde i víc diváků. Protože loni to bylo opravdu super. Pro Pavlu to bylo splnění jejího snu, již roky si přála takovou akci uspořádat. Tak ji to kamarádky a kamarádi z Otavovic pomohli rozjet.

V nedávné době jste založili spolek Srdce Otavovic, jehož cílem je podpora kulturního života v prostorách Hospody Na staré, kterou nedávno koupila Lucie Bílá. Co se záměrem spolku a na co se můžeme těšit v následujících měsících?

Záměrem spolku je pořádát akce v kulturním domě, které by lidi bavily a to od těch nejmenších až po ty nejstarší. Rádi bychom pozvali pražská divadla s úspěšnými hrami, Lucie Bílá připravuje pravidelný pořad Nedělní večer s Lucií a jejími hosty, který se bude konat asi jednou měsíčně. Rádi bychom zorganizovali taneční pro mládež a dospělě, koncerty, ale i besedy. Plánů máme víc než dost, jen je to všechno hrozně náročné na čas, který nám schází. Ale jdeme do toho s nasazením a velikou chutí. Na co se můžete těšit v příštích měsících? 15.4.2017 bude hostem Nedělních večerů s Lucií František Nedvěd, 7.5.2017 režisér Zdeněk Troška, 18.6. 2017 Michal

David, 1.10.2017 Hana Zagorová se Štefanem Margitou.

A nyní bych ráda, abychom čtenářům přiblížili historii volejbalových turnajů – jak to všechno vlastně začalo?

Jednoduše. Bylo mi líto, že se nevidím s kamarády ze školy i s těmi ze Zákolan. Tak jsme oslovili prvních 6 mužstev. Jedno bylo z mých spolužáků ze základní školy, jedno ze střední, jedno z práce, jedno mužstvo dali dohromady sportovci od Libuše, pak Trněný Újezd a v šestém mužstvu hrála naše zákolanská parta. Na prvních turnajích hrál dokonce i tatínek se svým bratrem. Spali jsme v Podholí, hráli v Zákolanech a hned napoprvé se nám to moc povedlo a líbilo. A tak jsme pokračovali, dokonce jsme měli skoro 20 let jarní a podzimní turnaj, pak jsme to snížili pouze na jeden roční. Velkou část původních kamarádů jsem

Ptala se Lucie Wittlichová

Jak volejbalový turnaj v Zákolanech ovlivnil můj život



Bez Kutiků se neobejde ani letošní 30. ročník!

Roku 1987 se se skupinou spolužáků z gymnáza účastním 2. ročníku volejbalového turnaje v Zákolanech. Láká nás, že se jedná o turnaj smíšených družstev, a že je dvoudenní s večerní taneční zábavou. Výsledek asi nebyl nic moc, ale dojem obrovský. Výborná atmosféra, fajn lidi, krásné místo pod Budč, Vracíme se každý rok na jaře i na podzim. Honza, Ota, Jarad, já a holky na nahrávce. Některé s námi hrají rok, dva, jiné nás drží svou kvalitní hrou a kouzlem řadu let. Doba studií se překlopí do každodenních strasti dospělosti, cesty bývalých spolužáků se rozcházejí, ale setkání v Zákolanech na volejbale je jistota. Z přítelkyň se staly manželky a kolem nás se batolí děti. Touhu po vítězství nahradila touha se dobře pobavit, což se vždy bohatě daří.

Nevím, co vše přispělo k našemu rozhodnutí postavit zde dům. Jistě všude přítomná pohodová atmosféra, pohled do korun stromů kolem Školského hřiště, útek z paneláku, možná náhoda...

Petr Nekvinda

ztratila, ale na turnajích se hodně nových našlo. Vynechali jsme pouze jeden rok, kdy mi to Pavla s Pavlem kvůli zdraví nedovolili uspořádat.

Udržet 30 let při životě jakoukoli akci je opravdu náročné – čím to, že se dodnes všichni sjedete?

Já doufám, že je to proto, že všichni jezdí do Zákolan rádi!!! Vzniká nám trochu problém, že ty, kteří u nás začínali před třiceti lety jako čtyřicátníci, dnes už trochu „bolí kolena“. Ale hlásí se nám i nové týmy.

Abychom nemluvili jenom o tobě – kdo všechno se na organizaci podílí? Vím, že celá vaše rodina – tatínek, maminka, děti... Důležitým člověkem je ale i Pavel Šaroch, manžel tvé sestry.

Tým je velký. Rodina, kamarádky, sousedky. Všichni jsou úžasní, je to po těch letech promazaný stroj, který funguje téměř sám. Každý ví, co má dělat. A samozřejmě podpora Sokola.

Vzhledem k tomu, že roky jezdím na turnaje sama bez manžela, který si v době turnajů užívá svůj volný víkend a Pavla má úlohu zásobovače a rychlé spojky, takže není příliš vidět, tak si většina účastníků turnajů dodnes myslí, že Pavel je můj manžel, protože většinu organizace turnaje děláme spolu. Když zjistí, že manželka je ta druhá, jsou dost překvapeni.

Co bys přála lidem, kteří se do Zákolan nastěhovali – právě třeba proto, že chtějí žít na venkově?

Život na vesnici je krásný, když si můžete přes plot pokačat se sousedem, když máte na ulici koho pozdravit, když vám sousedka přinese koláč, který se jí povedl. Kdo se chce zavřít ve svém hradu, může žít ve městě. Tak bych všem přála, aby měli báječné sousedy a našli si k nim cestu.

ZPRÁVIČKY Z VAŠÍ ŠKOLKY A ŠKOLY POD BUDČÍ



První a druhý ročník

Mladší žáci naší školy, tedy 1. a 2. ročník jsou v letošním roce spojeni do jedné vyučovací třídy v počtu dvaceti žáků a to na všechny školní předměty. Během zimního období jsme si zpřijemnil výuku společným čtením poetické knížky Jiřího Káhouna Knížkový pesjek. Toto milé vyprávění o babičce a zvířátkách je v knížce ukončeno příchodem jara, které uzdraveným zvířátkům umožní návrat do přírody. Stejně tak se mladší školáci radují z přicházejícího jara a těší se na každé tělocvik nebo prvouku venku v přírodě.

V pátek 7. dubna od 14 hodin nás ve škole a tedy i v naší společné třídě čeká zápis budoucích prvňáčků pro školní rok 2017/2018. Děti si během zápisu projdou malé poznávací kolečko – stanoviště čísel, písmen, zvířat a kreslení. Pokud mají chuť, mohou nám také říct básničku, nebo zazpívat písničku. Rodiče mohou být celému průběhu zápisu přítomni. U zápisu je nutné odevzdat vyplněnou žádost o zařazení ke školnímu vzdělávání a dotazník pro rodiče. Oba tyto formuláře lze stáhnout z našich webových stránek v dokumentech ke stažení a předem je vyplnit v pohodlí domova, nebo je dostanete na místě u zápisu k vyplnění. Rodiny jsou brány k zápisu podle pořadí jejich příchodu. V případě žádosti rodičů o odklad povinné školní docházky je nutné navštívit pedagogicko-psychologickou poradnu a mít doporučení k odkladu také od dětského lékaře.

Na všechny nové prvňáčky se již ve škole těšíme!
Hana Hlinková

Z mateřské školčky

Jaro se probouzí a stejně tak i život a cvrkot v naší mateřské škole. I letos je naplněna, navštěvuje ji 25 dětí - 16 dívek a 9 chlapců. 13 dětí se připravuje na vstup do první třídy. Je u nás veselo a živo. Velkou radost máme z otevření montessori místnosti, která je již po rekonstrukci nově vymalovaná s novým línem a novými policiemi na montessori pomůcky, za jejichž pořízení děkujeme naší obci. Z důležitých akcí máme za sebou podzimní školu v přírodě společně s prvňáčky, mikulášské vystoupení, vánoční dílničku pro děti a rodiče, návštěvu divadla, vynášení Morany a oblíbené je také společné čtení se školáky, kdy k nám do školky přijdou čist starší děti ze základní školy. Připravujeme se na Noc s Andersenem a plánujeme také jarní školu v přírodě.

Zápis do mateřské školy proběhne 3. května 2017 od 16 hodin v mateřské škole. S sebou budete potřebovat rodný list dítěte a občanský průkaz rodičů. A nezapomente s sebou přivést hlavně budoucí školáčky, jak nám říkají kamarádi ze školky, moc se na ně těšíme!

A jaká je naše školka? Na to jsme se tentokrát zeptali přímo našich dětí, které školku navštěvují. „Jaká je naše školka? – dobrá, hezká a příjemná, někdo tady na nás není zlý, je tady plno hraček a plyšáky, je tady hezky, cítíme se tady pěkně, máme školku moc rádi, je nám to tady příjemné a je tady teploučko.“

„Co se nám ve školce líbí? – nové hračky, sedací pytel, houpáčka, všechno, hadrové kostky, postýlky a patro, písně, pomůcky tam vzađu a pohádka, paní učitelky a pastelky.“

„Co rádi děláme ve školce? – hrajeme si, jíme, děláme úkoly, malujeme, rádi si hrajeme s rybičkami a na



Třetí až pátý ročník

Žáci 3., 4. a 5. ročníku přivítali 24. ledna děti z lesní mateřské školy. Provedli je svými třídami a ukázali jim své oblíbené pomůcky a hračky.

Některí ze školáků se zúčastnili zákolanského masopustu, kde si zazpívali. Ve svých převlecích zažili spoustu legrace.

Starší školáci nyní intenzivně vnímají rekonstrukci školy. Po jarních prázdninách přišli do čerstvě vymalovaných tříd s nově položenou podlahou. Proměnu tříd děti přivítaly a už se těší na výuku v podkroví. Žáci se samozřejmě také těší na novou jídelnu, i když nynější stav jim také vyhovuje, protože si mohou čekat na oběd zpříjemnit pobytem na fotbalovém či dětském hřišti.

Školáky také potěšila pořádná zima, kdy napadlo dost sněhu. V hodinách TV jsme chodili bobovat a užívali jsme si zimních radovánek. Nyní se oteplilo, máme tedy možnost aktivního pohybu v právě se probouzející přírodě.
Petr Kalenský

ZÁPIS PRVŇÁČKŮ
7.DUBNA 2017
14:00 - 17:00
VEZMĚTE SI S SEBOU RODNÝ LIST DÍTĚTE, OBČANSKÝ PRŮKAZ RODIČŮ.
TĚŠÍME SE NA VÁS!

pejska a kočičku, s kostkami, tančujeme, rádi se houpáme, cvičíme, máme rádi plyšáky, baví nás chodit na angličtinu, na patro, hrajeme si s legem, rádi jezdíme na plavání, zpíváme, jezdíme na výlet vlakem, líbí se nám, když nám čtete (napíš jim, že nejvíce se nám líbila knížka Zlobivé pohádky).“

„Proč chodíme do školky? – abychom se tam něco naučili, něco děláli a vyráběli, abychom mohli chodit do druhé (základní) školy, protože, víš, nejdrív je školka a teprve potom je škola, je to tady dobrý a zábavný, a někdy se koukáme z okýnka, abychom si mohli pohrát s kamarády a třeba, když nemáme ani bratra nebo sestru, tak si tady můžeme najít nové kamarády, abychom si tady odpočinuli od maminky a od tatínka, něco se naučili jako předškoláci.“

„Chtěli byste něco změnit? – ne, nic.“

„Co nám ve školce chybí? – chybí nám tady tabule a duhové pastelky a tělové pastelky, máme jenom dvě.“

„Co bychom ve školce chtěli? – nové plyšáky a hračky, chtěla bych, aby nám ze školky vedly schody do družiny, abychom měli nové pohádky a počítač, aby nám spolu bylo dobře a měli jsme se rádi, to je totiž správný.“

Oblíbená jídla: rajská polévka, krupicová kaše, bramborová kaše, párek, ale bez čočky, jogurtové mléko a ty talíře se zeleninou, co nám paní kuchařky dávají v jídelně k obědu.

Vždycky mě znova a znova překvapí, co všechno můžeme v dětech objevit a jak moc nás mohou obohatit a potěšit, když jim dáme prostor a necháme je svobodně se vyjadřit. Je pro nás velké potěšení, povzbuzení a obohacení být s vašimi dětmi a prožívat s nimi jejich každodenní radosti, někdy i starosti. Společně s dětmi vám přejeme hezké, veselé, barevné, voňavé a rozkvétající jaro i srdce plné nových věcí. Vždy je na co se těšit!

Pavlaína Bekečová



Ze školní družiny

Školní družina je určena pro žáky naší školy od 1. ročníku až do 3. ročníku. Raní družina je díky dotačnímu programu Děti v akci otevřena pro děti již od 6 hodin až do začátku vyučování a odpolední družina je prodloužená až do 18 hodin. Děti tráví v družině svůj volný čas hraním, čtením, psaním domácích úkolů, aktivním odpočinkem, ale také důležitým lenošením. Snažíme se také mnoho času s dětmi pobývat venku, ať už na sokolském hřišti, anebo na procházkách po okolí. Pro děti připravujeme pestrou nabídku aktivit, které nejsou povinné, ale o to raději se jich většina dětí účastní. Právě nyní vyrábíme s dětmi papírové záložky do knížek a hodně frčí výroba z plastových korálků. Jak a co se jim vlastně v družině líbí, nám řekli přímo děti:

„Ema (2. r.): V družině mě nejvíce baví kreslení a malování. Míša (3. r.): Protože u nás jsou nejlepší družináčky. Míša (3. r.): Mné se nejvíce líbí vyrábět. Janička (3. r.): Mné se líbí, že nás nikdo do ničeho nenutí. Eliška (3. r.): Že si tu můžeme hodně hrát.“

Alenka (3. r.): Mné teď zase nejvíce baví vyrábění z korálků. Adriánka (3. r.): Mné se moc líbí, že když je venku hezky, chodíme hodně ven. Mariánka (3. r.): Mné se líbí, že v družině jsou odpolední kroužky, jako třeba fletna a taky, že chodíme hodně ven. Valinka (2. r.): Já mám ráda v družině Lego, korálky a dinosaury. Babetka (2. r.): Já mám zase moc ráda knížky a malování. Eliška (2. r.): Mné se líbí Lego, velký výběr knížek a spousta omalovánek. Matýšek (2. r.): Já si nejvíce v družině hraju s Legem a povídám s kamarády. Honzík (1. r.): Mné se teď nejvíce líbí, že máme v družině vymalováno a zdi jsou čisté a voní. Šebík (1. r.): Já mám úplně nejvíce rád živé želvy, které tu máme, a se kterými si můžeme hrát. Kuba (1. r.): Já si rád hraju s kamarády a se želvami. Nela (2. r.): Já si ráda v družině dělám úkoly a ráda si hraju s Matějem. Josefina (2. r.): Nejraději si v družině vybarvuju. Ačkoliv se může zdát, že děti mají v družině neomezenou volnost, máme zde systém pravidel, na jejich vymýšlení a následném dodržování se podílí hlavně děti samy. A to nejdůležitější na konec. Všichni se už moc a moc těšíme do nové družiny v krásně opraveném podkroví!!!

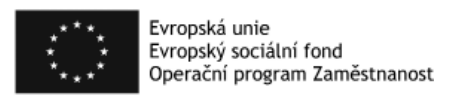
Karla Habartová a Simona Dudman



Příměstské tábory

Milí rodiče a přátelé klubu

Děti v akci! Jaro je tady a než se nadějeme, budeme mít zase léto a s ním i velké letní prázdniny.



V rámci dotace, kterou jsme dostali pro klub, máme v nabídce i letní příměstské tábory. Tyto tábory budou probíhat v okolí Zákolan celý červenec a budou celkem čtyři.

Příměstské tábory probíhají tak, že ráno (od 8.00 hod.) přivezete děti na určené místo a večer (do 18.00 hod.) si je zase vyzvednete. Díky penězům z dotace je možné tyto tábory nechat pro děti zadarmo. Jiné, co budou od Vás potřebovat, je jídlo na celý den a případně pár korun na dopravu (pokud bude v programu výlet), či nějaké kapseně. Přihlašovat můžete děti od 1. třídy dál a není podmínkou navštěvování naší ZŠ. Mohou se tedy přihlásit i děti Vašich známých, rodinných příslušníků... zkrátka ti, kteří hlídají v létě potřebují.

Pro správné plnění naší dotace by bylo skvělé, kdyby vaše děti mohly na táborech strávit dohromady 10 dní (tedy dva tábory), ale podmínkou to není, je to samozřejmě jen a jen na vás.

TERMÍNY TÁBORŮ:

- 1. TÁBOR: 3. - 7. 7. 2017 (v Podholí s Mišou a Katarínou)**
- 2. TÁBOR: 10. - 14. 7. 2017 (v Podholí s hasiči)**
- 3. TÁBOR: 17. - 21. 7. 2017 (na Budči s Kačkou a Mišou)**
- 4. TÁBOR: 24. 7. - 28. 7. 2017 (na Budči s Kubou a Zuzou)**

Předběžně se můžete přihlašovat na klubovém emailu: detivaki@gmail.com, nebo na tel. čísle 774099781 nebo mně osobně.

V předběžném přihlášení, prosím, uveďte jméno své i dítěte, datum tábora(ů) a emailovou adresu, na kterou pak na konci května pošlu závaznou přihlášku a konkrétní informace o táborech.

Zuzana Kočířová